

Strudzony wędrowiec

Spokojnie ♩ = 96-112

1. Węd - row - ca te - go cię - żki los Na dro - dze sta - wiał
 2. Do skro - mnej stra - wy sia - dłem wnet, Bez sło - wa u - siadł
 3. Gdzie źró - dło bi - je poś - ród skał, Spo - tka - łem go, lecz

mej nie raz. O po - moc pro - sił, drżał mu głos, Od -
 o - bok mnie. Był gło - dny — da - łem ca - ły chleb, Po -
 sła - by był. Pra - gnie - nie wo - dą zga - sić chciał — Za -

mó - wić mu nie by - ło jak. O i - mię nie py -
 blo - go - sła - wił, za - czął jeść. Mi tak - że po - dał
 czer - pnąć jej już nie miał sił. Z po - mo - cą pos - pie -

ta - łem go, Gdzie zmie - rza a - ni i - dzie skąd. Sam
 spo - rą część, Jak man - na z nie - ba każ - dy kęs. Do
 szy - łem mu, Na - bra - łem wo - dy w ku - bek swój. On

nie wiem, jak się sta - ło to, Lecz z ser - ca po - ko - cha - łem go.
 sy - ta jad - łem te - go dnia, A - niel - ska by - ła uc - ta ma.
 zaś na - peł - nił go po brzeg; Pra - gnienia me - go nad - szedł kres.

4. Straszliwy wicher dął w tę noc,
 Ulewa, grzmoty — wielki strach,
 Gdy w progu zabrzmiał jego głos,
 Pobiegłem wpuścić go pod dach.
 Odziałem go i dałem koc,
 Na moim łóżku spędził noc.
 Na ziemi przyszło spocząć mi,
 Lecz rajski ogród mi się śnił.

5. Pobity, nagi — w rowie gdzieś
 Znalazłem go — bez czucia był.
 Sprawdziłem puls, wróciłem dech,
 Karmiłem go, by nabrał sił.
 Swą troską dopomogłem mu,
 Wyleczył rany, wzmocnił duch.
 Mnie spokój przejął, w chwili dwie
 Ukoił ból na duszy dnie.

6. W więzieniu też spotkałem go,
 Za zdradę wnet miał iść na śmierć
 Choć wokół lżyło głosów sto,
 Ja jeden mu oddałem cześć.
 Mą przyjaźń wypróbować chciał,
 Zapytał, czy mu życie dam.
 Choć ciało słabe, siły brak,
 Lecz duch mój wolny krzyknął: „Tak!”.

7. On w jednej chwili zmienił się,
 Na sobie białą szatę miał,
 Te rany w dłoniach znak to, że
 Zbawiciel sam przede mną stał.
 I po imieniu wezwał mnie:
 „Mnie nigdy nie wstydziles się.
 Świadectwem czyny będą ci,
 Że cały czas służyłeś Mi”.

Słowa: James Montgomery, 1771–1854

Muzyka: George Coles, 1792–1858, zmieniona.

Hymn śpiewany przed męczeńską śmiercią Proroka Józefa Smitha.

Zob. *History of the Church*, 6:614–615.

Ew. Mateusza 25:31–40

Mosjasz 2:17